

Велемир Хлєбников
Вночі садиба, чингизхань...

Перекладач: К.Шахова
Джерело: 3 книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Вночі садиба, чингизхань!
Шуміть, шуміть, берези сині.
Зоря нічна, ти заратустрь*!
А небо синє, ти моцарть!
І хмурість хмари, ти будь Гойя!
Ти, оболоч нічний, роопсь**!
Та сміху смерч промчав лише,
Кігтями криків реготав.
Тоді я ката пострічав
І озирає нічну сміє тишу.
Я вас покликає смієликих,
Вернув потоплениць із рік.
Їх не забудь гучніш за крики
Нічному парусу проріє.
Іще добу плеснула вісь,
І вечорова йде громада
Наснилась дівчина-лосось
В струмках нічного водоспаду.
Хай сосни буря омамаює
І хмари налетять — Батії,
Ідуть слова — мовчання Каїни,
І падають святі оції.
І важкою ходою на кам'яний бал
З дружиною йшов голубий Газдрубал***.

* Дієслово, витворене з імені Заратустри,

пророка і творця релігії зороастризму в Ірані.

** Аналогічний витвір з прізвища бельгійського художника Ф.Ропса (1833-1898).

*** Ім'я кількох карфагенських полководців.